ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. 2. 2026 samosoudcem Mgr. Štěpánem Jirounkem

takto:

obžalovaní

J[redacted] S[redacted],

narozený [redacted] v Karlových Varech, dělník, trvale bytem [redacted], [redacted], aktuálně bytem [redacted], okres Příbram,

T[redacted] V[redacted],

narozená [redacted] v Pieštanech, Slovenská republika, nezaměstnaná, trvale bytem [redacted], [redacted], státní příslušnici Slovenské republiky, adresa pro doručování [redacted], okres Příbram, DS: [redacted],

jsou vinni, že

I. J[redacted] S[redacted] a T[redacted] V[redacted] společně:
v době od 8. 4. 2022 do 2. 7. 2022 obžalovaný J[redacted] S[redacted] jakožto jednatel společnosti [redacted] s.r.o., IČO: [redacted] se sídlem [redacted] Kladno a obžalovaná T[redacted] V[redacted], zplnomocněná zástupkyně téže společnosti po předchozí vzájemné dohodě v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch a v úmyslu deklarovat správci daně, Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj, Úřad práce v Kladně v rozporu se skutečností na základě fiktivních účetních dokladů nárok na odpočet DPH na vstupu a takto vylákat nadměrný odpočet DPH

zahrnuli do účetnictví spol. [redacted] s.r.o. a následně **uplatnili** v řádném daňovém přiznání k DPH za zdaňovací období 1. a 2. čtvrtletí roku 2022 nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění údajně získaných od společnosti [redacted] s.r.o., IČO: [redacted] a od obviněné T[redacted] V[redacted], která není vedena v registru plátců daně z DPH v celkové výši 360.232,- Kč, přičemž částka ve výši 314.471,- Kč jim byla vyplacena a částka ve výši 45.761,- Kč nikoliv, čímž za 1. čtvrtletí roku 2022 zkrátily DPH o částku 358.050,- Kč (vyplacený nadměrný odpočet ve výši 314.471 + následně stanovená daň ve výši 43.579,- Kč) a za 2. čtvrtletí roku 2022 zkrátili DPH o částku 553.102,- Kč („nevyplacený" nadměrný odpočet ve výši 45.761 + následně stanovená daň ve výši 507.341,- Kč), a jednalo se o následující faktury a fiktivní plnění:

1. faktury od společnosti [redacted], s.r.o.:
- č. 1122579 ze dne 4. 3. 2022, za mobilní dům
- č. 1222368 ze dne 6. 3. 2022, za stavební buňku
- č. 2622207 ze dne 2. 6. 2022, za obytný modul
- č. 262288 ze dne 6. 6. 2022, za obytnou buňku

2. faktury od obviněné T[redacted] V[redacted]:
- č. 02062022 ze dne 2. 6. 2022, za vozidlo škoda fabie
- č. 22062022 ze dne 22. 6. 2022, za nábytek

tedy

společným jednáním ve větším rozsahu zkrátili daň,

čímž spáchali

jako spolupachatelé dle § 23 trestního zákoníku přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku,

II. <u>obžalovaná T[redacted] V[redacted] sama</u>
v době od 6. 11. 2022 do 27. 12. 2023 v Kladně, ul. Osvobozených politických vězňů čp. 3181, v sídle Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Kladno, jakožto zplnomocněná zástupkyně společnosti [redacted] s.r.o., IČO: [redacted] se sídlem [redacted] čp. [redacted] v Kladně, úmyslně neučinila prohlášení o majetku této společnosti, této povinnosti se vyhýbala, ač byla i opakovaně policejním orgánem k věci vyslýchána a to i přes skutečnost, že dne 21. 10. 2022 v 13:11 hodin byla do datové schránky společnosti doručena výzva Finančního úřadu v Kladně, kterou převzala téhož dne a touto výzvou byla stanovena povinnost k podání prohlášení o majetku ve lhůtě do 15 dnů od doručení této výzvy a jednala tak, přestože věděla, že jí tato povinnost vyplývá z ust. § 180 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb. ve znění novel a jednala tak ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, územním pracovištěm Kladno

tedy

vyhýbala se v řízení před jiným orgánem veřejné moci splnění zákonné povinnosti učinit prohlášení o majetku,

čímž spáchala

přečin porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný J[redacted] S[redacted]

podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 16 měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.

Obžalovaná T[redacted] V[redacted]

podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.

Odůvodnění :

1)Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovému závěru tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud vycházel zejména z výpovědí obou obžalovaných, výpovědi svědka D[redacted] K[redacted], znaleckého posudku z ekonomie a listinných důkazů vztahujících se zejména k činnosti společnosti [redacted] s.r.o. a [redacted] s.r.o..

2)Obžalovaný J[redacted] S[redacted] vypověděl, že firma [redacted] podnikala s autodíly, nakupovala a prodávala, poté měla butik s oblečením a poté chtěli nakoupit mobilní buňky, domy a pronajímat to lidem. Jeli to zakoupit, zakoupili je, ale neměli pozemek, kam to umístit, na tom to vše ztroskotalo. Po majiteli té firmy, co jim prodával buňky, chtěli novou smlouvu, aby mu třeba vrátil peníze, on si však starou smlouvu vzal, že mu pošle novou a od té doby se neviděli, kontakt na něj nemá, nic, aby ho mohl dohledat. Společnost [redacted] koupili s R[redacted] L[redacted]. Majitel společnosti byl pan M[redacted] Říkal, že je firma čistá, že nemá dluhy, při tom dluhy měla, byl tam ještě soudní spor ohledně karavanu. Bohužel si to moc neověřoval, když firmu kupoval. Společnost kupoval za 200.000 Kč, něco měl naspořeno, něco měl R[redacted] L[redacted], zhruba to vzali půl na půl. Nejprve společnost dva roky prodávala náhradní díly, poté zařídili ten butik, prodej oblečení, pomalinku to šlo dolů, skončili tedy krámek, přestaly se prodávat náhradní díly a už ta společnost šla dolů. Společnost fungovala tak tři roky, než šla dolu. Tak v roce 2023, 2024 to skončilo. Měl i osobní problémy, neměl kde bydlet, byl pořád v práci, chytil se drog, to byla velká chyba. Společnost šla dolů postupně, ztrácela peníze, firma krachovala. On byl v postavení firmy jako majitel a jednatel. Pan L[redacted] nebyl nic, to byl jen kamarád. Majitel krámku jim neprodloužil smlouvu, tak museli skončit a od té doby firma nic nedělala, ničím se nezabývala. Od té doby

firma nevyvíjela vůbec nic, šlo o rok 2024. Koupil jí tedy v roce 2021 a firma skončila v roce 2024. Pokud jde o buňky, viděl na Facebooku, jak to lidé kupují a pronajímají, tak dostal v období 2022/2023 nápad, T[redacted] V[redacted] měla kamaráda, který prodává ty buňky, tak k němu do [redacted] zajeli. Poté to byla ještě jedna vesnička, ale tu si nyní nepamatuje. Byla tam taková zahrada s domečkem, stály tam dvě buňky starší, poté měli ještě jeden pozemek v jiné vesnici, to byl trošku větší pozemek a tam už byly ty domky, mobilheimy. Jeden den se na to jeli podívat, zkouknout, co tam je a tam se jim to zalíbilo. Jeli tam on, R[redacted] L[redacted], T[redacted] V[redacted] a jejich dcera. Tam procházeli jejich domky, líbilo se jim to, tak si říkali, že do toho půjdou. Nějaký další den tam jeli za tím majitelem, tam si dohodli předání, on jim dal smlouvu, zároveň mu dávali v hotovosti peníze. Kupovali to nadvakrát, dávali nějak 500.000 Kč první, už si to nevybaví. Koupili buňky obě dvě, bylo to na dvakrát, kupovali čtyři nebo pět buněk. Zaplatil jednu polovinu a pak ten majitel V[redacted], nevěděl, zda majitel firmy nebo jednatel, a ten jel za ním tady na Kladno do butiku, do toho krámku, tam měli jednání a zaplatil mu druhou polovinu, a on jim dal právě smlouvu. Poté byl ještě jednou za nimi v butiku. Neměl pozemek, kam to postavit, přesto to koupil. Měl v hlavě vymyšlený pozemek, neměl nájemní smlouvu či koupený pozemek. Během roku koupili ty buňky, koupili je a on je nechal u majitele. Ten mu sliboval, že je nechá u sebe a až najde pozemek, že mu je přiveze. To bylo vlastně i ve smlouvě napsané. Bylo to od společnosti [redacted] s.r.o., to byla společnost, která se zabývala těmito domky, mobilheimy. Domků měli asi třicet na pozemku. Na internetu bylo uvedeno, že pronajímají a prodávají mobilní domy a buňky. Byly v dobrém stavu, dalo se v nich hned ubytovat, bydlet, některé byly prázdné, v některých se dalo hned bydlet, byly zařízené. Chtěl dát ty menší domy dohromady a pronajímat je lidem, a nějaký by si nechal třeba i pro sebe. Měl představu, že to postaví na nějaký pozemek a ty lidi tam budou chodit a žít, nebo po dohodě by jim to dovezl na nějaký jejich pozemek. Tomu majiteli, tomu V[redacted], co byl za ním na Kladně v tom butiku, dávali mu starou smlouvu, že mu napíše novou. Odjel, řekl, že mu smlouvu pošle a neposlal. Od té doby se neviděli. Ztratil na něj kontakt. Vůbec ho nemohl dohledat. Chtěl, aby mu napsal novou smlouvu, že ty buňky jsou u nich, že nemá pozemek, aby o to nepřišel. Chtěl novou smlouvu, že ty buňky má ještě u nich. Při prvním prodeji se dohodli, že se mu ozve, až bude mít pozemek. Smlouvu o koupi buněk sepsali a podepsali. Ještě si tu smlouvu kontroloval podle občanského průkazu, vše sedělo. Druhá smlouva měla být, že jsou stále u nich, že až bude mít pozemek, že by se jim ozval, že mu je přivezou. On říkal, že v pohodě, že se vším souhlasí, že mu tu smlouvu pošle a od té doby se neviděli a ani nekontaktovali. Na ty buňky si půjčil peníze od kamaráda ze Slovenska, nemůže ho však jmenovat, takto se s kamarádem dohodli. Půjčil si od něj prvně 1.000 000 Kč a poté 700.000 Kč. Peníze mu předal v hotovosti na Slovensku, v Bratislavě, přesné místo nemůže uvést, on nechce. Převzal tedy tyto částky, bylo to v jeden den. Měl u sebe jen milion, poté si musel vyřídit ještě ty další peníze a dal mu ten zbytek. Na schůzce byl hodinku. Měli mezi s sebou i podepsanou smlouvu, tuto odevzdal, už jí nemá. Stěhoval se, zmizelo mu plno papírů, i účetnictví z [redacted]u. Prodejce nemůže dohledat. Krom mobilních domů firma ještě kupovala vybavení do butiku, do toho krámku s oblečením. Když kupoval mobilní domy, tak firma byla v období vzrůstu. Společnost [redacted] mu nevystavovala jiné doklady, měl s tou společností jen ty buňky, nevystavila mu žádné faktury, měl jen tu smlouvu. K prodeji buněk faktury viděl, faktury nejsou fiktivní, ty vystavoval on. On je jednatel a majitel firmy, účetnictví si dělal za pomoci T[redacted] V[redacted], faktury vystavovali v těch [redacted] nebo v té druhé vesnici, kde byly ty mobilheimy. Ty faktury vystavoval on sám. V [redacted] bylo asi sídlo firmy [redacted], tam se potkal s V[redacted]. Měl u sebe notebook, s V[redacted] mluvili o těch domkách, mobilních domkách, co a jak, domluvili se, že mu dá peníze v hotovosti, to mu nevadilo a u toho vystavovali faktury. Společnost [redacted] vystavovala faktury jemu. Ty faktury vystavil ten V[redacted] on faktury nevystavoval. Faktury byly založené a všechny byly proplacené. Společnost [redacted] s.r.o. měla ještě další majetek, měla ty mobilní domy, butik, kdy prostor byl v pronájmu. Za pronájem hradili 30.000 Kč měsíčně. Společnost měla vozidlo černou Fabii, tu koupil přes inzerát od nějakého chlapíka, chvilku s ní jezdil a poté jí prodal T[redacted] V[redacted], ona

už ho poté nepotřebovala, tak mu ho prodávala poté zpátky. Od koho Fabii koupil, to neví, bylo to přes inzerát, přes Facebook, koupil jí za 20.000 Kč. Ve společnosti měli dvě vozidla, ještě Renault Megan. To koupil, to se rozbilo, nechal ho sešrotovat. Potřeboval poté už nějaké vozidlo, ona ho nepotřebovala, měla více aut, tak si ho od ní koupil zpátky a neví, za jakou částku. Myslí si, že na to byla vystavena faktura. Tento proces koupě a prodeje a následného odkupu byl v době roku a půl. Pokud je v obžalobě uvedeno, že se jedná o fiktivní faktury, tak žádné fiktivní nejsou, vše dělali poctivě, žádný podvod nechtěli udělat, nic takového. Nemá, co k tomu dále říct. Vozidlo skončilo někde na Kladně, byla tam rozbitá spojka, poté bylo odtažené, volal na policii, zda někam bylo odtaženo. Zatím neví kam. Vozidlo nemůže dohledat. V provozovně butiku měli nábytek, docházel tam do kanceláře, a to určitě dva roky. Jedna místnůstka byla pro prodej oblečení, za ní druhá místnůstka, tam měl kancelář, byla bez okna. Měl tam psací stůl, počítač, křeslo. Jediného zaměstnance, co měl, tak to byla T[redacted] V[redacted], jako asistentka, aby mu s tou společností pomohla. Paní T[redacted] V[redacted] byla jeho asistentka, v butiku prodávala T[redacted] sestra, S[redacted] V[redacted], sepsali spolu smlouvu. T[redacted] V[redacted] zároveň zplnomocnil, aby za něho chodila třeba na úřady, na Živnostenský úřad, nebo když někam šla, tak jí k tomu zplnomocnil. Společnost měla účet, k tomu měl práva pouze on. Dispoziční práva nikdo jiný neměl. Zařízení do kanceláře či butiku kupovali, a to skříně, stojany na to oblečení, figuríny, gauč, nějaké záclony, oblečení, elektronickou váhu, kdy to oblečení prodávali na váhu. Něco rozprodal na burzách, protože to neměl kam dát. Vybavení toho butiku má v [redacted] na půdě, má tam stěny, kam se věšelo oblečení, stojany, figuríny, nábytek, třeba stoleček, na který se pokládaly boty, různé poličky, to převezl autem, po kárách, jak to šlo. Necítí se být vinen, že by udělal trestný čin nebo podvod. Ví, že tam byly nějaké chyby, za to si nést vinu bude, jako že nevěděl, že se nemůže platit milion v hotovosti, že to musí být přes fakturu nebo účet. Tedy platby za ty buňky. Účetnictví firmy dělal on, s něčím mu pomáhala T[redacted] V[redacted]. Daňová přiznání měl podávat on za pomocí T[redacted] V[redacted], požádal jí, aby to udělala za něho. Podklady pro daňová přiznání měl v butiku v kanceláři. Jinde to neměl. Termín pro podání daňového přiznání si hlídal, ale neměl na to tolik času, tak požádal T[redacted] V[redacted], i k tomu byla zplnomocněna. O tom, že byla společnost vyzývána, aby učinila nějaké prohlášení, tak ví. T[redacted] V[redacted] byla za něho na finančním úřadu to vyřídit, z finančního úřadu říkali, že je vše v pořádku, a i paní V[redacted] říkala, že je vše v pořádku. Ohledně prohlášení o majetku byla paní V[redacted] na finančním úřadu, má k tomu i nějaké podklady. Byla tam sama. Pokud jde o koupi mobilních domů, o tom, že se prodávají zjistil na internetu. Přijeli tam do toho objektu, šli za tím majitelem, v jednom domku měl jako kancelář, představil se jako V[redacted], měl tam občanský průkaz, ten seděl. Faktury vystavovali v jeden den. Byli pak v kontaktu. Byla tam s ním V[redacted]. Nenapadlo ho, koupit nejdříve pozemek. Půjčky na mobilní domy splatil, vše měl i papírově podložené. Neví, jak skončila společnost, měl problémy. Společnost odsunul. Daně platili, v jaké výši, to neví, platili je přes účet, buďto to zařizovala T[redacted] V[redacted] nebo on. S V[redacted] mluvil naposledy před dvěma roky. Tři čtvrtě roku se o ty buňky zajímal, poté to ztroskotalo, skončil butik, měl osobní problémy, poté to vyšumělo. Pořád ho to trápí, je to hodně peněz a on neví, kde jsou. Má základní vzdělání. Firma vydělávala, a to v roce 2021, 2022. Obraty měla v milionech, žili si dobře, zpočátku byla firma dobrá, dařilo se jí. Zlom nastal v roce 2023, 2024. Přestali prodávat autodíly, měl osobní problémy. Účetnictví vedli v papírové podobě, daňové přiznání podávali také papírově. Buňky koupil čtyři, nějaká platba přesáhla milion, ty další částky už byly pod milion. Neví přesně, kolik zaplatil za ty buňky. Neví, kolik přesně platil do koruny, to si nepamatuje.

3)Obžalovaná T[redacted] V[redacted] vypověděla, že se s obžalovaným zná z [redacted], když tam bydleli, to bylo před rokem 2021. Když přišel s nápadem, že si chce založit firmu, tak to kupoval od pána D[redacted] M[redacted], který byl známý nějakého jejich známého. On s tím přišel, že když chce J[redacted] podnikat, že on má vlastně nějakou firmu, kterou dává pryč, že ji nepotřebuje, že má ještě další dvě. To bylo v září 2021. Začal podnikat s tím, že prodával a kupoval autodíly, bylo to z vrakovišť, od známých, po inzerátech. Ona mu prodávala černou Fabii, nábytek a nějaké

vybavení, protože kdysi měli i hospodu, měli hotel, něco jí zůstalo. Měla aktivní živnost, protože mu na to normálně vystavila fakturu, a ví, že jí tam i vypíchli, že nebyla plátce DPH a ona jí vystavila jako plátce DPH, což bylo omylem. DPH si obnovila. Ví, že firma [redacted] měla více aut, pomatuji si Opel, nějakou Corsu. Byla to levnější auta, nebyla extra drahá, ale bylo jich více. Ve společnosti byla zaměstnaná, protože J[redacted] se jí zeptal, jestli by s ním nechtěla pracovat, normálně na smlouvu, že by byla jeho asistentka a pomohla mu s tím. Takže k němu nastoupila na pracovní smlouvu. Jako asistentka v podstatě dělala všechno, co jí bylo řečeno. Měla generální plnou moc, že může chodit za něj na úřady, a řešit za něho věci. Daňová přiznání byla podávat, a to na základě této plné moci. Když se ukázalo, že finančáku něco chybělo, že jim tam chybí to prohlášení o majetku, tak to pak učinila, ale po dlouhé době. Ptali se jí, proč na to nereagovala, zda si to přečetla, ona ale zapomněla. Pak to napravila. Hlavní činnost společnosti byly autodíly. Fakticky se zabývala jen autodíly a oblečením. Zpočátku to šlo dobře, když se začalo dělat s těmi autodíly, tak se vydělávalo, a to hodně velké peníze. Faktury byly vystaveny na 400.000 Kč, 250.000 Kč, čistý zisk tam určitě byl 2.000 000 Kč, a to za ten jeden rok. Nemá pocit, že by byly placeny daně. Ani neví, jak se přišlo k tomu, že se zřídí butik. To už ve společnosti byla. Autodíly prodávali v podstatě po celých Čechách. Butik byl na ulici [redacted] v Kladně, kde byla i kancelář. S nápadem s butikem přišel v podstatě J[redacted]. Ty autodíly fungovaly ještě po část toho butiku, souběžně to fungovalo. Butik šel v podstatě dobře, nevydělával strašně hodně, byla tam veliká konkurence, v okolí byly čtyři sekáče, ale šlo to. Byl tam výdělek, když vše odečetli, tak 35.000 Kč měsíčně určitě vydělal. Společnost účet měla, ona k němu přístup neměla. Když J[redacted] potřeboval, tak to poslal na její účet nebo jí to dal v hotovosti a ona to koupila. Vystavovala faktury, málo kdy šly platby přes účet, vše šlo většinou hotově. Účetnictví si vedl J[redacted], a to za pomocí ní, byla asistentka. Nápad s mobilními domy byl J[redacted], že to viděl na Facebooku, že je to normální, že by to pronajímal jako garsonky, že je to docela dobrý nápad. Neví kdy, ale v Praze na diskotéce poznali O[redacted] V[redacted], který ty buňky prodával. On se za nimi zastavil, řekl, že je můžou vidět v [redacted] nebo v [redacted], že je tam velký areál, že tam ty buňky jsou, že se tam můžou jet na ty buňky podívat. Tak tam jeli. J[redacted] se to líbilo, domluvili se a koupil je. Nejdříve koupil dvě v nějakém období, ve druhém dvě nebo tři. Vždy, když tam J[redacted] jel, tak jela s ním. Byli tam dvakrát nebo třikrát. J[redacted] měl vidinu, že je postaví na pozemku u bydliště, ale s kamarádem, kterému ten pozemek patřil, se nepohodli. Úvěr mu neposkytli. Poté se to dlouho neřešilo, J[redacted] měl jiné starosti a poté se to nedořešilo. To již bylo v době, kdy měl domy koupené. V[redacted] mu dal naproti penězům za domy faktury, tam bylo ve fakturách popsáno, že je to snad i se sociálním zařízení, byla tam ta buňka popsaná. Dali si smlouvu, kde bylo napsáno, že do konce roku jim je dodá, že vlastně J[redacted] má čas do konce roku, aby si sehnal pozemek. Pozemek se nesehnal a na tom základě, když V[redacted] dorazil do toho butiku, tak ta smlouva se měla měnit kvůli tomu, že tam byl datum konce roku a J[redacted] chtěl, aby mu to prodloužil, aby dostal novou smlouvu. Určitě s ním jednal, že by chtěl vrátit nějaké peníze a on mu říkal, že není důvod, ať si najde pozemek, že on mu je přiveze, že není důvod, aby mu vracel peníze. Na tu první várku buněk měl půjčeno, na tu druhou si vydělal. Půjčil si od nějakého známého ze Slovenska, nebyla při podpisu smlouvy, ale ví, že si něco podepisovali. Byla od roku 2010 OSVČ, neměla povědomí o tom, jakým způsobem se může platit za obchody. Udělala chybu, neměla vědomí, že nemůže platit takové částky v hotovosti. Zpětně to dává logiku, že není možnost, protože tam není pak žádná auditní stopa. První domy byly kolem dvou milionů a ty druhé také tak. Řešila se půjčka na pozemky, to mu zamítly v té bance. Pokud jde o půjčku na ty mobilní domy u toho známého, tak to mu vrátil. Půjčku na pozemek řešil u banky, protože šly peníze jinam. Problém byl v tom, že J[redacted] hrál automaty, bral i nějaké látky, proto asi udělal neuvážené kroky. Fabii mu do začátku prodávala ona, přepsalo se to na firmu [redacted]. Nějakou dobu se to používalo jako firemní vozidlo, poté po nějaké době ji jí chtěl prodat zpátky, ale v tom se porouchala. Auto si nechal odstavené, že ho opraví a od té doby nikdo neví, kde to auto je. Za kolik vozidlo koupila, si nepamatuje. Vozidlo užívala buďto ona nebo měl po ruce nějaké řidiče, nějaké kamarády, neboť J[redacted] nemá řidičák. Nechala ho odstavené před úřadem u OC Central. Za měsíc nebo dva

se tam šel podívat a auto už tam žádné nebylo. Mzdu dostávala na účet nebo hotově, dostávala jsem 35.000 Kč, plus nějaké bonusy. Nebyl problém, že by někdy nedostala zaplaceno. Do butiku se kupoval nábytek. Do firmy se kupovaly stoly, židle, dvě skříně. Když se ten nábytek pořídil, tak on ho měl doma. On si to od ní kupoval už na začátku firmy a pak to měl uskladněné u sebe doma. Nábytek byl převezen do butiku, skříně, židličky a stůl. Po skončení butiku se majetek rozprodal, něco málo. Kupovala nový koberec, vyzvedávala stěny na oblečení, stojany, pro to všechno šla ona. Pokud je kladeno za vinu, že se jedná o fiktivní faktury, tak se nejednalo o fiktivní faktury, vystavil je prostě V[redacted], který jednal za firmu [redacted]. Četla, že nesedí logo, že se ta firma nezaobírá buňkami. K tomu nemá co říct. Tu firmu si vyhledávala, narazila na to, že ta firma prodává vlastně ryby a je tam jednatel pan [redacted], u kterého kdysi dávno bydlela. Měla v pronájmu domeček. Ještě říkala J[redacted], že ten pán byl solidní, že v tom nevidí problém. Nepřišlo jí to divné, protože si vzpomněla, že v té době, když si brala od něho na pronájem domeček, tak říkal, že má nějaké restaurace a plus má tyto domečky, má asi šest domů. Pak jí to J[redacted] vyčetl, že dal na ní. Jednání při prodeji domů byl přítomen ten V[redacted], poté měl v autě ještě nějakého kluka. Na jejich straně tam byl J[redacted] a R[redacted]. A jednou tam měla i dceru. R[redacted] nezasahoval do toho jednání, v podstatě tam byl jako řidič. Při koupi mobilních domů byli dvakrát a smlouva byla jenom jedna, protože když dělal tu první smlouvu, a pak následně si kupoval ty další, tak se to sjednotil do jedné. Ty mobilní domy se kupovaly v roce 2022, nějakou dobu s V[redacted] byli ve spojení. V září a na konci roku tlačila na J[redacted], ať to řeší, že je to hodně peněz, že je to škoda, on říkal, že jo, ale pak za ním dorazil do toho butiku. V[redacted] naposledy viděla osmý měsíc toho roku 2022. Ve společnosti musela skončit v roce 2023, protože v prosinci byla totiž na finančním úřadu, takže skončila v létě 2023. Ve firmě se řešilo, co ty buňky, ale byla na to malý pán, aby to řešila. Pak se to všechno sesypalo, on měl docela velké potíže, ta firma byla hodně v mínusu a tam už neměla co řešit. Problém nastal v automatech, které hrál pan S[redacted]. Pokud jde o prohlášení o majetku, pamatovala si na dvě výzvy, jedna byla ta prvotní a pak nějaká výzva, a pak jí na to upozorňoval i pan K[redacted] z kriminálky, že je tam nějaké prohlášení, které chybí. Pak jí přišla výzva, že se má dostavit J[redacted] a tam šla, protože měla to zplnomocnění. Neví, proč to neudělala hned. Daňové přiznání podávala jednou do podatelny na finančním úřadě a většinou byla všechno přes EPO, i to přiznání k DPH. Pokud jde o popis V[redacted], tak vystupoval jako slušný pán, měl světlé vlasy, hubená postava, měl přízvuk, asi Ukrajinec Měli na něj tři kontakty, on to měnil, říkal, že má nové číslo, ale pak nemohli ani policii dodat jeho číslo, protože neměli telefony ani oni. Email žádný nebyl, nikdy emailem nekomunikovali, jenom vlastně volali. Datovou schránku firmy kontrolovala v podstatě ona, J[redacted] jí to povolil. Když se dostavila na finanční úřad, tak jí bylo řečeno, že si jí přizvali za firmu [redacted], že nikdo nepodal vlastně to prohlášení o tom majetku, takže by to s ní rádi sepsali. Poté ještě chtěli nějaké věci na doplnění, to jim posílala emailem a oni jí pak potvrdili, že už je to všechno v pořádku. Pan K[redacted] je majitel firmy [redacted], to si zjišťovala. Před koupí těch mobilních domů s ním v kontaktu nebyla, nezkontaktovala ho, to byla záležitost před deseti lety, co měla od něho pronájem domu. Nenapadlo jí ho kontaktovat, neviděla problém, když pronajímá domy, proč by nemohl prodávat mobilní domy. Pan K[redacted] nebyl přítomen jednání, toho neviděla. Měla od něho pronájem domu v Hostivicích, a to na rok. Nájemní smlouvu s ní uzavíral pan K[redacted], ukázal jim domeček, předložili oba doklady. Jednání trvalo tak hodinku. Měla zavolat panu K[redacted], ale v tu dobu jí to nenapadlo. Sestra S[redacted] byla ve společnosti [redacted] zaměstnaná, a to od počátku toho butiku, kdy tam pracovala jako prodavačka. To byla její jediná funkce. Vydělala si 25-30.000 Kč měsíčně. Společnost [redacted] je v likvidaci, skončila nedořešeně. Papírově to není vyřešené. Má to na starosti pan likvidátor. S odstupem času se na to dívá tak, že určitě vědomě nic neporušila, bylo tam určitě hodně chyb, jak se daně platily a ne, věci tam neprobíhaly tak, jak měly, faktury v hotovosti takto nešlo platit.

4)Svědek R[redacted] L[redacted] vypověděl, že mu obžalovaný S[redacted] pomáhal před 2 roky na stavbě domu. Tam se S[redacted] rozhodl, že by chtěl podnikat, a proto mu svědek půjčil 20.000,- Kč na

rozjezd společnosti. V té době pan M prodával společnost ., která se zabývala prodejem obytných domů. S chtěl podnikat v oboru aut na splátky, svědek pak pro něj pracoval. Vozil J do Prahy, kde byla výkupna kovů a rozmontovávala se vozidla. Zde pro J pracovalo asi 5 lidí. Pracoval pro něj asi dva měsíce. Ze začátku se společnosti dařilo. Ve společnosti pracovala i jeho družka T V, která se starala o faktury, posílala platby, měla na starosti účetnictví, měla od J plnou moc. Buďto chodil s V nebo chodil na schůzky s J, neměl však žádnou plnou moc. Slyšel od V, že měla proběhnout nějaká daňová kontrola ve společnosti. Pokud jde o společnost s.r.o., tak mu tato společnost nic neříká. Pokud jde o nákup stavebních buněk, pak J chtěl koupit obytné kontejnery, které by opravil a následně pronajímal. Nejprve čekal na stavební povolení, ale následně zjistil, že stačí jen ohlášení. Na ty kontejnery se byl podívat někde u Brna, možná v obci Slavkov. Sešli se tam s nějakým O V, který jim nabízel stavební buňky. Vidfěli asi 8 kontejnerů. Ví, že měli koupit nějaké kontejnery, ale nedopadlo to s pozemkem v Kryrech, takže neměl ty kontejnery kam umístit. Byly fakticky ve společnosti, ale neměl je kam umístit. Možná budou ještě u toho Brna. Během řešení koupě kontejnerů mu V řekla, že jednala s mužem jménem O V, který jim pronajal dům v Hostivicích, kde bydleli. Faktury měla na starosti V, takže neví, jestli se jedná o fiktivní faktury. S půjčoval peníze, ale nejednalo se o vklad do společnosti, jednou mu půjčil i 800.000,- Kč. Ve společnosti byl pouze řidič.

5)Svědek D K vypověděl je jednatelem společnosti s.r.o., kdy tato se zabývá rybami a mořskými plody, a to více než dvacet let. Působí v Praze, nemají žádnou pobočku. Nikdy nepodnikali s prodejem obytných nebo mobilních domů, nikdy neměli žádné mobilní domy k dispozici. Společnost s.r.o. nezná, obžalovaného J S také nezná. Pokud jde o obžalovanou T V, tak nějaké osobě tohoto příjmení někdy před deseti lety pronajímali dům u jedné naší společnosti. Pokud jde o faktury založené ve spise, tak s těmito nemá nic společného. Nedovede si to vysvětlit, je tam jiné logo a razítko, všechno jiné. Má zaměstnance, ale předpokládá, že v té době měl jednoho řidiče, což není Čech. České zaměstnance nemá vůbec. Faktura na čl. 185 je jeho faktura, tuto vystavuje jeho společnost. K fakturám na čl. 186-187 uvádí, že to nejsou faktury vystavené jeho společností, neodpovídá logo ani razítko. V té době měl zaměstnance, a to řidiče V, je to Ukrajinec, jeho příjmení neví.

6)Svědkyně S V vypověděla, že jí sestra T nabídla, že může pracovat pro společnost s.r.o. v obchodě s oblečením. Byla tam jako provozní a prodavačka, kdy měla na starosti prodejnu v Kladně. Obchůdek fungoval od února do července 2023. O zakoupených kontejnerech nic nevěděla. Svědek D M v březnu 2023 vypověděl, že před dvěma roky se rozhodl prodat společnost s.r.o., která se zabývala pohostinstvím. Proto se sešli s J S a R L a dohodli se na prodeji firmy, vše jim předal. Pak za nimi byl ještě několikrát v obchodě na Kladně s oblečením.

7)V dané věci byl vypracován znalecký posudek z oboru ekonomiky Ing. Lubošem Černým. Znalec u hlavního líčení uvedl, že měl od policie dostatečné podklady. Pokud se něco změnilo od doby podání znaleckého posudku, pak toto není ve znaleckém posudku zohledněno. Toto zmiňuje nyní proto, protože slyšel z obžaloby částky, které nezaregistroval. Každopádně ve správním řízení subjekt neprokázal, takže finanční úřad mohl vydat dodatečný platební výměr na základě toho, že subjekt neprokázal skutečnost, že ty doklady oprávněně uplatnil. Existuje tzv. kontrolní hlášení, které podává každý daňový subjekt a ten daňový subjekt potom toto kontrolní hlášení předá finančnímu úřadu. Finanční úřad si to spáruje na straně dodavatele a odběratele a zjistí, že ty doklady souhlasí. V případě, že uvede například odběratel, že si daň na vstupu odečítá a dodavatel neuvede ten samý doklad v tom samém měsíci, tak správce daně vyzve oba dva

subjekty k podání tzv. následných kontrolních hlášení, kde oni potvrdí nebo nepotvrdí, případně opraví. Může se stát, že účetní se splete. Takže to se potom řeší v rámci finančním správcem daně finančního úřadu, který prokáže nebo neprokáže tu oprávněnost. Ale to jsou samozřejmě doklady nad 10.000 Kč, doklady do 10.000 Kč nelze ověřit. Uvádí se jednou sumou, jednou sumou v tom kontrolním hlášení, doklady nelze ověřovat jednotlivě. Na základě toho došlo k porovnání kontrolního hlášení firem, které měly dané faktury vystavit, a kontrolní hlášení, které té firmy a naopak. A jestliže oni vykázali na vstupu, že si nárokovali na vstupu, tzn. že si nárokovali odpočet z faktur, které byly označeny jako fiktivní a ten dodavatel je neuvedl ve svém kontrolním hlášení, tak na základě toho bylo provedeno řízení o kontrolní činnost, kde se zjistilo, nebo zjistil správce daně, že tyto doklady nesouhlasí, tzn. Společnost neměla právo je uplatňovat. Buď je měla fiktivní nebo si je vystavila sama, nebo se špatně domluvil dodavatel s odběratelem, jakým způsobem se vypořádají s těmito doklady. Policie prokázala, že vlastně ti dodavatelé tyto faktury nikdy nevystavili a neuvedli je v kontrolním hlášení. Na základě toho potom provedl porovnání a provedl výpočet daně, kterou si neoprávněně nárokovala firma [redacted], nadměrného odpočtu. Oni si nárokovali vrácení daně z nákupu těch mobilních buněk, z nákupu dalších věcí. Ty jednotlivé faktury, kterých se to týká, jsou uvedeny v analýze, a tam je to rozděleno na první a druhé čtvrtletí roku 2022. V prvním čtvrtletí to byly dvě faktury od firmy [redacted] s celkovou částkou 1.705 000 Kč, jako základ, 358.050 Kč DPH. V tom druhém čtvrtletí to byly dvě faktury od firmy [redacted], dvě faktury od T[redacted] V[redacted] a jedna faktura od firmy Aukro, celková suma základu činila 2.633 818,88 Kč, nadměrný odpočet z tohoto základu by činil 553.101,97 Kč, potom se to samozřejmě zaokrouhluje v tom přiznání na celé koruny. Když se podíval do toho přiznání za první čtvrtletí, tak vždycky v posudku uvedl původní přiznání, které bylo podáno, které dostal finanční úřad a následně upravené přiznání, kde zůstaly vlastně ty řádky 1 a 2 stejné, tzn. to jsou základy na výstupu, to je to, co firma prodala sama. A potom se upravuje ten řádek 40, 41 toho přiznání, kde se snižuje vykázaný základ, i daň na vstupu se snižuje o ty částky, které byly prokázány jako neuznatelné. To znamená, že výsledek potom činil vlastní daňovou povinnost, ale ne nadměrný odpočet, tzn. firma měla odvést 43.579 Kč v prvním čtvrtletí, a ve druhém čtvrtletí potom 507.341 Kč, ale protože tam se to lomí a vždycky se to tak vyžadovalo, tak existují dvě kategorie. Je vylákání daně, tzn. to je ten nadměrný odpočet do nuly, a potom je krácení daně, tzn. od nuly to, co je plus, tzn. že vlastně v té tabulce na straně 10 je to rozděleno v těch čtvrtletích, kde je uvedeno, že firma vylákala 314.471 Kč, a krátila daň o 43.579 Kč. A ve druhém čtvrtletí vylákala 45.761 Kč a krátila daň o 507.341 Kč. Celkem vylákání a krácení v posledním řádku sečetl, aby ta celková suma činila částku 360.232 Kč a 550.920 Kč, je to součet v tom posudku. Dále je třebas říci, že na všech fakturách je uvedeno, že to byly platby v hotovosti, což porušuje zákon o platebním styku. Došlo tam k vylákání i ke krácení daně, v tom prvním a druhém čtvrtletí roku 2022. Dále je třeba říci, že od roku 2018 se pak papírová přiznání vůbec neuznávala k podávání jakýchkoliv přiznání nebo kontrolní hlášení v papírové podobě se neuznává od roku 2018. Nadměrný odpočet je od mínus něčeho do nuly. A nula až plus miliony nahoru jsou krácení daně, že neodvedl to, co měl odvést. Vzájemně se to nevylučuje, je to v podstatě součet těch částek, pořád tu škodu státu způsobil v té výši vylákání plus krácení daně. V obžalobě je to uvedeno špatně, neodpovídá to znaleckému posudku. Mělo by tam být uvedeno k vylákání, ten nadměrný odpočet a dále krácení, dohromady by pak ta částka odpovídala. Z částky 358.050 Kč, částka 314.471 Kč byla vyplacena jako nadměrný odpočet, a ještě k tomu měla být přičtena částka 43.579 Kč, takže tím pádem to odpovídá na součet té částky 358.050 Kč. Nadměrný odpočet za první čtvrtletí je 314.471 Kč a za druhé čtvrtletí nadměrný odpočet 45.761 Kč. Ten druhý už jim vyplacen nebyl. Pokud jde o daňovou povinnost, tak to je za první čtvrtletí 43.579 Kč a za druhé 507.341 Kč. Na nadměrném odpočtu je celková částka 360.232 Kč, ale z toho dostali jenom 314.471 Kč, částku 45.761 Kč nedostali, zároveň na dani neodvedli celkově částku ve výši 550.920 Kč. A to druhé je vlastně to krácení. Snažili se o proplacení nadměrného odpočtu v druhém období, ale to jim už proplaceno nebylo. Na závěrech znaleckého posudku není třeba nic měnit. Pokud jde o samotnou fiktivnost podkladů, tak byly policií dány originály

faktur [redacted]. Není písmoznalec ani grafolog, ale je evidentní, jiné číslování, jiný způsob vystavování faktur, oproti fakturám, které byly předloženy společností [redacted] Faktury [redacted] vypadaly úplně jinak graficky, neměly s tím nic společného, jiné razítko, jiný podpis.

8)Dále měl soud k dispozici listinné důkazy. Z oznámení Finančního úřadu ze dne 20.9.2022 soud zjistil, že finanční úřad poukázal na to, že mohl být daňovým subjektem [redacted] s.r.o. za 1. čtvrtletí roku 2022 spáchán trestný čin podle § 240 trestního zákoníku, neboť došlo ke zkrácení daně v celkové výši 358.050,- Kč skládajícího se z nadměrného odpočtu 314.471,- Kč, který byl daňovému subjektu proplacen a neodvedené daně, a to ve zkratce z toho důvodu, že byly do daňového přiznání zahrnuty doklady, které následně nebyly doloženy (finanční úřad je neměl k dispozici) a dokonce bylo zjištěno, že nemohly být vystaveny společností [redacted] s.r.o. jako dodavatelem, jak vyplynulo z protokolu o ústním jednáním s majitel firmy [redacted] s.r.o.. Toto oznámení pak bylo doloženo daňovým přiznáním k DPH za 1. čtvrtletí roku 2022, platebním výměrem, „fiktivními fakturami“, protokolem o ústním jednání s dodavatelem společností [redacted] s.r.o., výzvou k doplnění a dodatečným platebním výměrem (vše měl zároveň k dispozici znalec z oboru ekonomiky). Tytéž podklady měl soud k dispozici ke 2. čtvrtletí roku 2022. Z oznámení Finančního úřadu ze dne 26. 9. 2023 soud zjistil, že finanční úřad poukázal na to, že mohl být daňovým subjektem [redacted] s.r.o. za 2. čtvrtletí roku 2022 spáchán trestný čin podle § 240 trestního zákoníku, neboť došlo ke zkrácení daně v celkové výši 553.102,- Kč skládajícího se z nadměrného odpočtu, který nebyl daňovému subjektu proplacen a neodvedené daně, a to ve zkratce z toho důvodu, že byly do daňového přiznání opět zahrnuty doklady, které následně nebyly doloženy (finanční úřad je neměl k dispozici) a dokonce bylo zjištěno, že nemohly být vystaveny společností [redacted] s.r.o. jako dodavatelem. Toto oznámení pak bylo doloženo opět daňovým přiznáním k DPH za 2. čtvrtletí roku 2022, platebním výměrem, „fiktivními fakturami“, kontrolním hlášením výzvami k doplnění, sdělením dodavatele společností [redacted] s.r.o. a dodatečným platebním výměrem (vše měl zároveň k dispozici znalec z oboru ekonomiky), exekučními příkazy na společnost. Ze soupisu věcí soud zjistil, že finanční úřad provedl soupis majetku společnosti [redacted] s.r.o. a vyzval dne 6.11.2023 společnost k vydání vozidla Fabia a přívěsu Agados. Z výpisu k datovým schránkám bylo zjištěno, že k datové schránce společnosti [redacted]s.r.o. měl obžalovaný J[redacted] S[redacted]. Dále pak soud k důkazům provedl doklady ke společnosti [redacted] s.r.o., respektive k založení společnosti, a to zejména smlouvu o převodu podílu z 19.10.2021 dokládající převod společnosti na obžalovaného od D[redacted] M[redacted], výpis z obchodního rejstříku, rozhodnutí o odvolání jediného společníka a jmenování nového jednatele. Z protokolu o jednání na finančním úřadu ze dne 27.12.2023 soud zjistil, že za společnost [redacted] s.r.o. jednala V[redacted], přičemž s touto byla probrána finanční situace společnosti, zejména nedoplatky společnosti na dani, vlastnictví k movitým věcem společnosti, dotyčná byla vyzvána, aby uvedla do 22.1.2024, kde se věci nacházejí a další informace k nim a zároveň učinila prohlášení o majetku. Ze zprávy o provedeném šetření k firmě, která by prodávala stavební buňky a vystupovala by v ní osoba O[redacted] V[redacted] soud zjistil, že v okolí Brna taková firma nebyla dohledána. Z oznámení finančního úřadu ze dne 1.3.2023 a ze dne 16.8.2023 soud zjistil, že tento ve vztahu ke společnosti [redacted]s.r.o. učinil oznámení o možném spáchání trestného činu dle § 227 trestního zákoníku s tím, že danému subjektu byla dne 21.10.2022 doručena výzva k podání prohlášení o majetku do 15 dnů. Jelikož nebyla povinnost splněna, byla subjektu uložena pokuta. Navzdory uložené pokutě nedošlo k nápravě. Vše bylo doložena samotnou výzvou k prohlášení o majetku a rozhodnutím o uložení pokuty. Z podání finančního úřadu ze dne 198.9.2024 soud zjistil, že povinnost učinit prohlášení o majetku byla ze strany I[redacted] V[redacted] dodatečně splněna.

9)Dále měl soud k dispozici a jako důkaz provedl fotografie předložené obžalovanou V[redacted], na nichž jsou vyfoceny mobilní domy s mapou z [redacted]. Ze šetření policie v obci [redacted] a [redacted] bylo zjištěno, že v obci [redacted] se dle sdělení starostky již 5 let v areálu na adrese [redacted] nabízí k prodeji maringotky a stavební buňky, majitelem je společnost Natures Care CZ s.r.o.. V obci [redacted] probíhal na adrese [redacted] v předmětném období prodej mobilních domů, kdy prodej byl ukončen na podzim roku 2022.

10)Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že obžalovaná V[redacted] vydala policii účetnictví společnosti [redacted] s.r.o., toto pak bylo vráceno obžalovanému. Z vyjádření společnosti [redacted], respektive jejího jednatele [redacted] soud zjistil, že jeho společnost neměla nic společného se společností [redacted] s.r.o. Z faktur č. 02062022 a č.22062022 soud zjistil, že dne 2.6.2022 byla vystavena faktura, na jejímž základě měla obžalovaná prodat společnosti [redacted] s.r.o. Škodu Fabii za 80.000,- Kč a dne 22.6.2022 nábytek za 200.000,- Kč, a to včetně DPH. Soud k důkazu provedl i platební výměr ze dne 14.2.2024, ze kterého zjistil vypočtenou daň pro společnost [redacted] s.r.o. Z plné moci ze dne 24.11.2021 soud zjistil, že V[redacted] měla udělenou plnou moc na činění úkonů za společnost [redacted] s.r.o. Z fotografií předložených obžalovanou V[redacted] soud zjistil, že na těchto fotografiích je zaznamenám vnitřek nějakého obytného prostoru, přičemž na jedné z fotek je vidět prostor před tímto obytným prostorem, kdy je oknem vidět v pozadí zřejmě mobilní buňka. Dále soud k důkazu provedl zprávu České spořitelny, a.s. k bankovnímu účtu společnosti [redacted] s.r.o. a kartě k tomuto účtu, jejímž držitelem je obžalovaný S[redacted], který má i dispoziční oprávnění k danému účtu. Z výpisu z účtu pak soud zjistil konkrétní pohyby na daném účtu za období od 1.1.2022 do 31.12-.2022.

11)Z listinných důkazů týkajících se obžalovaných soud zjistil, že obžalovaný S[redacted] nemá žádný záznam v rejstříku trestu. V[redacted] má 2 záznam, k nimž již není možné přihlížet z důvodu amnestie a osvědčení. V evidenci přestupků nemá ani jeden žádný záznam.

12)Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že se jednání pod body I a II skutečně stalo a dopustili se jej v bodě I oba obžalovaní a v bodě II obžalovaná V[redacted]. Pokud jde o bod I, pak soud dospěl k závěru v době od 8. 4. 2022 do 2. 7. 2022 (období ohraničující I. a II. zdaňovací období) obžalovaný J[redacted] S[redacted] jakožto jednatel společnosti [redacted] s.r.o., což vyplývá z obchodního rejstříku, a obžalovaná T[redacted] V[redacted], která byla jako zplnomocněná zástupkyně téže společnosti, jak plyne z plné moci pro tuto osobu, uplatnili na základě fiktivních účetních dokladů nárok na odpočet DPH na vstupu a takto chtěli za obě zdaňovací období vylákat nadměrný odpočet DPH v celkové výši 360.232,- Kč, přičemž částka ve výši 314.471,- Kč jim byla vyplacena a částka ve výši 45.761,- Kč nikoliv, čímž za 1. čtvrtletí roku 2022 zkrátily DPH o částku 358.050,- Kč, která se skládala z vyplaceného nadměrného odpočtu ve výši 314.471 a následně stanovené daně ve výši 43.579,- Kč a za 2. čtvrtletí roku 2022 zkrátili DPH o částku 553.102,- Kč na nevyplaceném nadměrném odpočtu ve výši 45.761 a následně stanovené daně ve výši 507.341,- Kč, přičemž se jednalo o následující faktury a fiktivní plnění : faktury od společnosti [redacted] s.r.o. č. 1122579 ze dne 4. 3. 2022, za mobilní dům, č. 1222368 ze dne 6. 3. 2022, za stavební buňku, č. 2622207 ze dne 2. 6. 2022, za obytný modul, č. 262288 ze dne 6. 6. 2022, za obytnou buňku, faktury od T[redacted] V[redacted] č. 02062022 ze dne 2. 6. 2022, za vozidlo škoda fabie, č. 22062022 ze dne 22. 6. 2022, za nábytek.

13)Oba obžalovaní sice trestnou činnost popírali, když uváděli, že rozhodně nešlo o žádné fiktivní faktury, ale o skutečné doklady k proběhlému plnění, nicméně soud jejich obhajobě neuvěřil, a to z následujících důvodů. Není sporu o tom, že společnost [redacted] s.r.o. skutečně existovala (obžalovaný S[redacted] jí zakoupil od svědka D[redacted] M[redacted]), stejně tak není sporu o tom, že kdo v dané společnosti vystupoval, tedy obžalovaný S[redacted] jako jednatel a obžalovaná T[redacted] V[redacted] jako zplnomocněná osoba konající v podstatě všechny úkony za

společnost, jak to vyplývá z obchodního rejstříku a plné moci pro V[redacted], stejně tak není sporu o tom, že daňová přiznání v podstatě dělali oba společně, jak o tom oba hovořili, nicméně tímto výčet všech nepochybných skutečností končí. Obžalovaní a dále svědek L[redacted] popisovali, že skutečně mělo dojít ke koupi mobilních domů, nicméně ke koupi těchto mobilních domů nejsou schopni nebo ochotni sdělit žádné konkrétní informace. V tomto ohledu ale soud podotýká, že se jednalo o koupi celkem 4 mobilních domů téměř za částku 5.000.000,- Kč. Obžalovaný S[redacted] pak nechtěl říci, kde vzal peníze na koupi těchto domů, respektive uvedl, že si na ně půjčil, ale nechtěl říci od koho. Na tom by ještě nebylo nic divného, nicméně pokud k tomu soud dále uvede, že ke koupi mobilních domů došlo za situace, kdy je neměl obžalovaný kde uskladnit, protože si dopředu nezařídil pozemek na uskladnění těchto domů, tak je nechal u prodejce, přičemž k tomuto prodejci nemá žádné informace, nemá na něj žádný kontakt, a nejenom to, dokonce nemá k dispozici ani kupní smlouvy ohledně koupě těchto domů s odůvodněním, že smlouvy po nějaké době předal prodejci, aby je změnil a dále si u něho mohl mobilní domě za téměř 5.000,000,- Kč nechat a dokonce bohužel nemá ani mobilní domy samotné, pak takový postup vzbuzuje v soudu skutečně značné pochybnosti ohledně toho, zda ke koupi domů skutečně došlo. Tato pochybnost pak přešla v jistotu, že k prodeji mobilních domů nedošlo, když byly k důkazu provedeny všechna ohlášení finančního úřadu o možném spáchání trestného činu, která byla doložena daňovými přiznáními a předmětnými fakturami, když z těchto prohlášení a faktur ve spojení s výpovědí svědka K[redacted], jakožto majitele společnosti [redacted] s.r.o., vyplynulo, že předmětné faktury rozhodně nevystavovala jeho společnost a jedná se fiktivní faktury na prodej mobilních domů. V tomto ohledu je pak dále podstatné, že pana K[redacted] obžalovaná V[redacted] v minulosti znala, když tento jí pronajímal rodinný dům. Přestože věděla, že tato osoba má za danou společnost vystupovat a má být jejím vlastníkem, s danou osobou se nespojila a prodej mobilních domů s ním vůbec neřešila. Právě s ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že k žádnému prodeji mobilních domů nedošlo (nejsou smlouvy o prodeji, nejsou samotné domy, vystavené faktury rozhodně nevystavovala společnost, která je měla vystavit, faktury obsahují jiné razítko, logo apod., obžalovaný nechce sdělit, od koho měl peníze na koupi mobilních domů, platba za mobilní domy probíhala v hotovosti, čímž byl porušen zákon o omezení plateb v hotovosti, kdy limit pro platbu v hotovosti je 270.000,- Kč, takže není možné dohledat, zda platby za koupi mobilních domů proběhly), a proto byly finančnímu úřadu předloženy fiktivní doklady, aby byl vylákán na jedné straně nadměrný odpočet (k čemuž skutečně došlo za I. čtvrtletí roku 2022) a na straně druhé, aby došlo ke krácení daně. Shora uvedené neplatí jenom ve vztahu k mobilním domům, ale i ve vztahu k prodeji motorového vozidla a prodeji nábytku obžalovanou V[redacted] společnosti, když rovněž chybí doklady k prodeji těchto movitých věcí a samotné věci také nejsou k dispozici.

14)Pokud jde o stanovení přesné výše škody, zde musel soud konstatovat, že údaje uvedené v obžalobě nebyly správné, když tato nedokázala převzít správné údaje uvedené ve znaleckém posudku, což vyplynulo z výpovědi znalce i vyjádření finančního úřadu ke způsobené škodě, respektive oznámení o podezření ze spáchání trestného činu (znalecký posudek a tato vyjádření jsou ve shodě). Obžaloba v popisu skutku při stanovení způsobené škody míchala dva pojmy, a to nadměrný odpočet na straně jedné a neodvedenou daň na straně druhé. Za dané období pak bylo třeba pracovat na jedné straně s nadměrným odpočtem a na straně druhé se stanovenou daní. Je vylákání daně, tzn. to je ten nadměrný odpočet do nuly, a potom je krácení daně, tzn. od nuly to, co je plus. Firma v I. čtvrtletí vylákala 314.471 Kč a krátila daň o 43.579 Kč. A ve druhém čtvrtletí vylákala 45.761 Kč a krátila daň o 507.341 Kč. Celkem vylákání a krácení představuje částku 360.232 Kč za I. čtvrtletí a 550.920 Kč za II. čtvrtletí. Došlo tam k vylákání i ke krácení daně v prvním a druhém čtvrtletí roku 2022. Soud proto přistoupil k úpravě popisu skutku tak, aby to bylo v souladu se znaleckým posudkem z oboru ekonomiky. Do popisu skutku pak zahrnul nejenom nadměrný odpočet za jednotlivá čtvrtletí, ale i krácení samotné daně, přičemž dospěl k závěru, že celkem vylákání a krácení představuje částku 360.232 Kč za I.

čtvrtletí a 550.920 Kč za II. čtvrtletí. Pokud bylo ze strany obhajoby namítána totožnost skutku, pak k tomuto soud uvádí, že jak vyplynulo z výslechu znalce, jde v podstatě o spojené nádoby, kdy pokud dojde na jedné straně k neoprávněnému nárokování si nadměrného odpočtu, musí na straně druhé v podstatě dojít ke krácení daně, proto soud dospěl k závěru, že pokud kromě nadměrného odpočtu zahrnul do popisu skutku i druhou složku, to je samotné krácení daně, jak uváděl znalec, nenarušil tím totožnost skutku.

15)Pokud jde o bod II, dospěl soud k závěru, že i tento bod byl spáchán, a to obžalovanou T[redacted] V[redacted] Dle názoru soudu o tomto bodě nebylo v podstatě ani sporu, když obžalovaná toto jednání připustila a v podstatě nedokázala vysvětlit, proč na výzvu finančního úřadu nereagovala, respektive že zapomněla, nicméně to posléze napravila. Každopádně tento bod stojí zejména na listinných důkazech a zprávách od Finančního úřadu, z nichž je zřejmé, že obžalovaná byla vyzvána, aby učinila prohlášení o majetku (sama uvedla, že výzvu k prohlášení o majetku převzala ona, že k tomu byla zplnomocněna, dále dodala, že datovou schránku firmy kontrolovala v podstatě ona, J[redacted] jí to povolil) a toto neučinila ani poté, co byla společnosti uložena pokuta za nesplnění povinnosti, ani poté, co k tomuto podávala vysvětlení na policii, kde uvedla, že není problém učinit prohlášení dodatečně. Povinnosti dostála až dne 27.12.2023 při ústním pohovoru na finančním úřadu, jak vyplývá z protokolu o jednání na finančním úřadu ze dne 27.12.2023, tedy 14 měsíců poté, co byla vyzvána k prohlášení o majetku. S ohledem na shora uvedené tedy soud v tomto bodě dospěl k závěru, že v době od 6. 11. 2022 do 27. 12. 2023 jakožto zplnomocněná zástupkyně společnosti [redacted] s.r.o., úmyslně neučinila prohlášení o majetku této společnosti a této povinnosti se vyhýbala až do 27.12.2023, ač byla finančním úřadem vyzývána, pokutována a následně i policejním orgánem k věci vyslýchána, přestože věděla, že jí tato povinnost vyplývá z ustanovení § 180 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb. ve znění novel a jednala tak ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, územním pracovištěm Kladno.

16)Pokud jde o právní kvalifikaci dospěl soud k závěru, že pod bodem I naplnili oba obžalovaní jako spolupachatelé všechny znaky skutkové podstaty přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, neboť společným jednáním ve větším rozsahu (nad částku 100.000,- Kč, jak vyplývá z § 138 trestního zákoníku) zkrátili daň, a to v rozsahu, jak je uvedeno shora, nikoliv, jak je uvedeno v obžalobě, a to ze shora uvedených důvodů. Pod bodem II pak obžalovaná V[redacted] naplnila všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku, neboť se vyhýbala v řízení před jiným orgánem veřejné moci splnění zákonné povinnosti učinit prohlášení o majetku.

17)Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k poměrům pachatelů, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy. Obžalovaní jsou dosud osobami bezúhonnými, když obžalovaný S[redacted] nemá žádný záznam v rejstříku trestu či přestupků a na obžalovanou V[redacted] je třeba nahlížet jako by trestána nebyla, byť má dva záznamy v rejstříku trestu. Pokud jde o závažnost spáchaného jednání, pak je třeba konstatovat, a to zejména s ohledem na způsobený následek, že se jedná o již závažnější jednání, neboť jím byla způsobena škoda dosahující částky téměř jednoho milionu korun, přičemž takto jednali v úmyslu přivodit prospěch v podstatě sobě, respektive společnosti, v níž figurovali. Pokud jde o možnosti jejich nápravy, pak soud dospěl k závěru, že snad nyní uložený trest na ně zapůsobí natolik, že už se ničeho podobného nebudou dopouštět. Na to soud usuzuje s ohledem na dosud prázdný rejstřík trestů (fikci neodsouzení) a dále skutečnost, že obžalovaný S[redacted] neměl zatím zkušenost se soudy či orgány činnými v trestním řízení. Snad tedy na ně projednání věci před soudem zapůsobilo natolik, že už budou žít spořádaně. Pokud jde o polehčující okolnosti, neshledal soud vyjma shora uvedených žádné. S ohledem na shora

uvedené dospěl soud k závěru, že je možné na obžalované ještě působit trestem alternativním, přičemž s ohledem na jejich poměry uzavřel, že je nejvhodnějším trestem trest odnětí svobody, jehož výkon bude podmíněně odložený na zkušební dobu. S ohledem na užitou právní kvalifikaci byl soud vázán trestní sazbou dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku od 6 měsíců na 3 léta. V případě obžalované V[redacted] byl soud vázán stejnou trestní sazbou, byť bylo třeba u ní postupovat dle zásad pro ukládání úhrnného trestu dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, když se dopustila více trestných činů (jednalo se o nejpřísnější trestní sazbu. Jako přiměřený pak uložil obžalovanému J[redacted] S[redacted] podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, přičemž výkon tohoto trestu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Obžalované T[redacted] V[redacted] podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.

18)Pokud jde o uplatněný nárok na náhradu škody, pak soud dospěl k závěru, že o uplatněném nároku bylo již rozhodnuto v rámci správního řízení, když byly vydány platební výměry a dodatečné platební výměry v rámci finančního šetření Finančního úřadu pro Středočeský kraj, a proto soud tohoto poškozeného nepřipustil s jeho nárokem na náhradu škody do trestního řízení dle § 206 odst. 3, 4 trestního řádu.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.
Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v

kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 10. února 2026

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]